

POMĘCZYĆ (6) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-)*.

inf pomęczyć (1). ◇ *fut 1 pl* pomęcz(e)my (1). ◇ *praet 3 sg m* pomęczył (3). ◇ *impers praet* pomęcz(o)no (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pozbawić życia wielu przez zadanie wielu cierpień [kogo (pl)] (6) : [cesarz Markus] Wiele pomęczył Krześcianow s przywodu odłzczepieńcow. BielKron 149v, 223v, 346v; Po Philippiku [...] przyzło Cefarstwo do Leoná trzećie⁸⁰: ktory nie tylo kácerstwo Obrázoborskie wznowił/ ále dla niego wiele Greckich Kátolikow y kápłanow pomęczył SkarJedn 197.

pomęczyć o co (1): Látá od národzenia Páná Kryftulá 253. DEcyus Cefarz s Pánnonией/ to ieft/ z Węgier rodem/ wybran ná Cefarstwo od Rycerzow/ okrutnik wielki Krześcianńki. Ten to dał pomęczyć fwięte ludzi o skárby Filipowe/ fwiętego Fábiana/ Korneliá/ Wáwrzyńcá/ Szczepaná BielKron 152v.

Szereg: »pozabijać i pomęczyć« (1): Padł o ziemiá S. Woyćiech/ á oni [prześladowcy] wołáli: co tu czynicie? wćiekaycie stąd pozábijamy was y pomęczemy prętko. SkarŻyw 355.

Synonimy: pobić, pogubić, porazić, potłuc, potracić, potrapić, pozabijać, zamordować.

Formacje współrdzenne cf MĘCZYĆ.

Cf POMĘCZONY